

Het recht snijden van de brieven van Paulus

www.agsbf.com

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977

In het debat over wat de juiste beschouwing is in het aanbrengen van scheiding, in het zogenaamde Nieuwe Testament, wil ik een poging doen om een standpunt te presenteren dat lijkt te zijn weggelaten uit de huidige lijst van benamingen die betrekking hebben op dit onderwerp, bijvoorbeeld "Handelingen 2", "Handelingen 9," "Handelingen 13," "Handelingen 28," enz.

Voordat ik van wal steek om mijn standpunt te presenteren zal ik, ten behoeve van degenen die niet vertrouwd zijn met de bovenstaande dispensationele beschouwingen, een korte samenvatting van elk verstreken zoals ik ze begrijp.

Handelingen 2

Deze bijzondere beschouwing leert dat de gemeente, van de huidige bedeling, is begonnen met het roepen van de "verloren schapen" door de 12 apostelen in Handelingen hoofdstuk 2, waarnaar, door degenen die deze visie aanhangen, wordt verwezen als "het tijdperk van de gemeente". Dit is het meest voorkomende geloofssysteem onder dispensationalisten. Degenen die dit standpunt aanhouden zijn traditioneel gecategoriseerd in drie groepen: 1. De Klassieken; 2. De gewijzigde klassieken; en 3. De Progressieven.

Theologen die het meest hebben bijgedragen aan de fundamenteën van de klassieke visie zijn J.N. Darby, C.I. Scofield en L. S. Chafer; de gewijzigde visie: John Walvoord, Dwight Pinksteren en Charles Ryrie; en de progressieve visie: Craig Blaising, Darrell Bock en Robert Saucy. De belangrijkste theologische beschouwingen voor de klassieke visie zijn de Scofield Referentie Bijbel en Chafer zijn Systematische Theologie. De studie Bijbel van Ryrie en zijn boek "Dispensationalisme" zijn de meest, populair, geschreven werken van de gewijzigde visie en Blaising zijn "Progressief Dispensationalisme" aangaande de progressieve visie.

Eschatologisch (= de leer van de eindtijd) gezien, houden al deze mannen het standpunt aan dat de gemeente van de huidige bedeling verschilt van Israël, en dat de belofte aan Israël zal worden vervuld in een toekomstige bedeling. Er zijn echter wel aanzienlijke verschillen tussen hen in welke mate Israël is gerelateerd aan de gemeente en de interpretatie van profetie en welke plaats het inneemt in de ordening van de dingen. Allen zouden zeggen dat de gave van tekenen eindigde met het apostolische tijdperk.* Allen houden de praktijk aan van de waterdoop (maar met verschillende opvattingen over wat ermee gepaard gaat) en de maaltijd des Heren, en verkondigen Handelingen 2: 38 als de evangelie boodschap voor vandaag de dag. Er wordt geen onderscheid gemaakt -- betreffende het evangelie en de zaligheid -- tussen hetgeen de 12 predikten en wat Paulus predikt. Grote confessionele systemen die de Handelingen 2 positie aanhouden zijn de meeste Baptisten, Campbellites (gemeenten van Christus, Discipelen van Christus); de Broeders (vergadering van gelovigen); Vrij Evangelisch (Dallas Theologisch); Moody Bible Institute, etc.

* Dit is natuurlijk niet het geval met degenen die zichzelf "de Pinksterbeweging", noemen en die beweren dat de gave van tekenen nog steeds van kracht is in de gemeente, het lichaam van Christus.

Handelingen 9 & 13

Ook bekend als de "Midden-Handelingen" positie, en soms door Handelingen 2 voorstanders aangeduid wordt als "ultra" bedelingenleer, deze visie, zoals de Handelingen 2 visie, houdt de tussentijdse aard van de gemeente wel aan in de profetische tijdlijn, de gemeente als een afzonderlijke entiteit van Israël, maar daarin verschilt dat het de gemeente niet laat beginnen in Handelingen 2 -- ze identificeren die gemeente als duidelijk Joods – maar laten de gemeente, het lichaam van Christus, en de bedeling van de gemeente (genade-Efeziërs 3:2) beginnen in Handelingen 9 (met Saul zijn bekering), of Handelingen 13 (waar de naam Saulus wordt veranderd in Paulus). Degenen die, theologisch gezien, het meeste hebben bijgedragen aan deze visie zijn J.C. O'Hair, C.R. Stam en C.F. Baker. Leerstellig gezien geloven midden Handelingen dispensationalisten dat Paulus een evangelie had dat verschilde van dat van de 12, zonder de inzet van de waterdoop, maar inclusief het Avondmaal (de NT-versie van het Pascha).

Ze geloven dat de gehele canon van de Schrift voor ons is geschreven, maar dat alleen de brieven van Paulus (over het algemeen betrekken ze de brief aan de Hebreëen er bij als onderdeel hiervan) aan ons (het lichaam van Christus) zijn gericht ter gehoorzaming.

Eschatologisch gezien zijn ze over het algemeen van mening dat de opname van de gemeente, het lichaam van Christus, plaats vindt voor de zevenjarige verdrukking, ze zijn futuristisch ingesteld (alles wat geschreven is in het boek Openbaring is nog toekomstig en geldt alleen voor Israël), en ze geloven in de toekomstige regering van Israël in het voorzegde Duizendjarige Koninkrijk.

De belangrijkste organisaties ter ondersteuning van deze visie zijn de Berean Bible Society in Germantown, Wisconsin (opgericht door Pastor Stam); Grace Bible College van Grand Rapids, Michigan (opgericht door Pastor Baker); en Grace theologische seminarie van Winona Lake (Indiana). De twee belangrijkste theologische beschouwingen van deze visie zijn "Dingen die daarvan verschillen" van C.R. Stam en "Een dispensationele theologie" van Baker. Ik heb deze werken gelezen en bestudeerd en ben door beide rijkelijk gezegend en onderwezen.

Handelingen 28

Deze visie, ook bekend als "hyper-bedelingenleer" en "Bullingerisme," verdeelt de brieven van Paulus in twee gedeelten: de brieven die geschreven zijn gedurende de Handelingen periode en de brieven die daarna zijn geschreven.

Deze visie, die door de klassieke en Midden Handelingen dispensationalisten wordt gezien als de meest extreme en onbijbelse, is afkomstig uit de geschriften van de late 19de, begin 20e eeuw, "Grieks en Hebreeuws" geleerde, E.W. Bullinger,.

Hoewel niemand absoluut zeker is of Bullinger hetgeen geloofde wat hem wordt toegeschreven, omdat hij overleed voordat hij klaar was met het schrijven, is hier hetgeen wat de meesten zeggen dat hij geloofde: De gemeente van de huidige bedeling, het lichaam van Christus, is niet eerder begonnen totdat Israël, als God's uitverkoren volk, door Paulus terzijde werd gesteld in Handelingen 28:26-28.

Wat er ook werd gesticht door Paulus tijdens zijn bediening in de Handelingen periode, het werd beschouwd als een andere entiteit, een andere Evangelie boodschap. Van de gemeente na de Handelingen periode wordt gezegd dat het de gemeente van de "verborgenheid" is van Efeziërs 3 en Kolossenzen 1.

In deze visie is er geen "leer" in de Handelingen brieven van Paulus (de brieven geschreven aan de gemeenten die hij stichtte tijdens zijn bediening in de Handelingen periode) die van toepassing is op de gemeente van de verborgenheid. Bovendien eindigde, met de Handelingen periode, het praktiseren van de inzettingen, met inbegrip van het avondmaal.

Ik, en andere "bedienaars van de verborgenheid", waarmee ik verbonden ben, worden routinematig beschuldigd door sommige Midden-Handelingen broeders van het leren van de Handelingen 28 visie. Ik zou deze mythe als volgt willen weerleggen:

Het standpunt van het recht snijden

Ik denk dat gezegd kan worden dat iedere serieuze Bijbel uitlegger de Schriften recht wenst te snijden. En ik weet zeker dat de bovenstaande mensen (evenals de veelheid van theologen die niet de bedelingenleer aanhangen) geloven dat ze dat doen. Maar vanzelfsprekend kunnen niet alle genoemde van elkaar verschillende visies van de Schrift juist zijn.

Sommigen zouden zelfs zeggen dat het onmogelijk is om de Schriften recht te snijden. Onzin. Als de Schrift ons beveelt, door Paulus, om recht te snijden en zegt dat dit de enige manier is waardoor we een "arbeider" kunnen worden, dan geloof ik dat het mogelijk moet zijn.

In het streven om te komen tot "*kennis van de waarheid... tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus*" (1 Tim 2: 4; Col 2: 2), is de eerste vraag die we moeten stellen: wat bedoelt Paulus met de uitdrukking "recht snijden"? Bedoelt hij het verdelen van de hele canon van de Schrift, het Oude en het nieuwe Testament? In algemene zin: ja.

Echter de manier waarop dit gebeurt, bijvoorbeeld met hoeveel bedelingen iemand aankomt is --- zoals Pastor Baker terecht opmerkt in "A Dispensationale Theologie" " -- academisch. Bedoelt Paulus het recht snijden over wat hij schreef en hetgeen de andere schrijvers van het NT schreven? Absoluut. Ik denk niet dat hierover wordt geargumenteed onder de dispensationalisten die de openbaringen van Paulus onderscheiden van de rest van het NT.*

* Er is niemand, die ik ken, en die het woord "recht snijdt" die "leer" neemt uit de vier evangeliën als behorend tot het lichaam van Christus; de meeste Midden-Handelingen leraren vinden dat ook de brief aan de Hebreëen er bij hoort (zij beweren dat Paulus die brief heeft geschreven), en sommigen betrekken ook de brieven van Petrus, Jakobus en Johannes erbij. Hoewel er zeker geestelijke principes in deze brieven staan, die, zoals die in de gehele Schrift zijn te vinden en toepasbaar zijn op het lichaam van Christus, denk ik dat hun leer niet verschilt van hetgeen wordt geleerd in de evangeliën, en daarom kunnen ze niet voor het lichaam van Christus zijn.

Wat is dan het probleem? Het probleem gaat over het feit dat Paulus niet alleen bedoelt om zijn openbaring te onderscheiden van de rest van het Nieuwe Testament, maar eveneens over het recht snijden van die openbaring zelf.

Voordat u begint te roepen: "Bullingerisme!" luister dan eerst naar mij, het zou u kunnen verrassen!

Zoals ik het zie, is dit de manier zoals het in elkaar steekt:

Zoals ik voorheen aangaf, zouden alle Midden-Handelingen broeders het er mee eens moeten zijn dat de gemeente van de huidige bedeling niet is begonnen in Handelingen 2 en 3 met de bekering van de achtduizend. Dat was het begin van het uitvoeren van de grote opdracht die is gegeven aan de discipelen van de Heer, in Matthew 28 en Mark 16, voor Israël. Dit is het uitroepen van het nieuwe volk van Mattheüs 21:43; "de verloren schapen van het huis Israëls" (Matth. 10:6). Met andere woorden, de zogenaamde "grote opdracht" is niet voor de gemeente van de huidige bedeling. De boodschap, gepredikt door Petrus in Handelingen 2:38, was een voortzetting van wat in het begin van de aardse bediening van de Heer werd gepredikt --- het "evangelie van het Koninkrijk" (Matth. 4:23) --- en was speciaal voor die bedeling, en het toekomstige Koninkrijk.

Het is daarom niet van toepassing op de huidige bedeling. De gemeente, het lichaam van Christus, begon met Saulus in Handelingen 9. Dit moet wel zo zijn omdat Paulus heeft gezegd, in 1 Timothy 1:16, dat hij de eerste was die zo gered is, en dat hij het voorbeeld was voor allen die hem zouden volgen. De afscheiding van Saulus van de gemeente van Jerusalem, in Handelingen 13, het veranderen van zijn naam in de Heidense naam Paulus en de verplaatsing naar Antiochië, waar we de eerste vastgelegde prediking van zijn evangelie zien (verzen 38,39) tot een gemengde menigte van Joden en heidenen, betekent het begin van wat hij later zou noemen "de uitdeling (bedeling) van het evangelie." (1 Kor. 9:16-17). *

* Er is een gedachte in de leerschool van de Midden-Handelingen broeders die leert dat de heiden Cornelius, naar wie Petrus werd gezonden om te prediken, in Handelingen 10, gered is in het lichaam van Christus. Sommigen van deze groep betogen eveneens dat Petrus en de rest van de gemeente van het Koninkrijk, die hij vestigde door de prediking van "het evangelie van het Koninkrijk" in Handelingen 2 en 3, ook zijn opgenomen in het lichaam van Christus, waardoor het einde van het Koninkrijks programma wordt gemarkeerd en het genade programma van Paulus begint.

Vanaf dit punt, met uitzondering van hoofdstuk 15, domineert Paulus volledig het boek Handelingen. Gedurende geheel deze periode gaat hij "eerst naar de Jood" (Romeinen 1:16). Maar beginnende in hoofdstuk 18, openbaart hij: "en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan" (vers 6). Waarom zou hij dit zeggen als hij reeds vanaf Handelingen 13 tot de Heidenen predikt? Tot hen, van Hand.18:6, kan hij toen niet gesproken hebben. In hoofdstuk 22 zegt hij opnieuw dat de Heer hem heeft verteld, "**Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden**". Deze "verre Heidenen" kunnen alleen de Heidenen zijn die hij beschrijft in de brief aan de Efeziërs en de brief aan de Kolossenzen, dat waren "vreemdelingen van de verbonden der belofte" (Efeziërs 2: 12). Al de Heidenen die hij tot nog toe, op de één of andere manier, heeft bezocht waren: "in Israël's verbonden" (Galaten 3: 29). Ze waren ofwel Heidense proselieten (besneden Heidenen), of onbesnedenen Heidenen "die God vreesden en gerechtigheid werkten". (zoals Cornelius in Handelingen 10).

Hoewel het lichaam van Christus gedurende deze tijd werd gevormd door het evangelie van Christus, is het onmogelijk dat dit de bedeling van genade (Ef.3:2) zou zijn zoals dat de visie is van de "midden---Handelingen" voorstanders. De reden hiervoor was dat de gemeente (het lichaam van Christus), niet de Joden van de gemeente van God (de kerk van Jeruzalem), zou krenken omdat die nog steeds de Joodse inzettingen naleefden --- met inbegrip van de waterdoop. Het is waar dat Paulus tot de Korinthiërs zei: "Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen" (1 Kor 1:17), maar het feit is: hij doopte mensen! Hij berispte de Galaten voor het feit dat ze zich wilden laten besnijden, maar hij besneed Timotheüs! (Handelingen 16:3). In Romeinen 3:20 zei hij, "Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden" maar in 1 Korinthiërs 9:20 zei hij: En ik ben den Joden geworden als een Jood,dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde" Hij deed ook alle tekenen tijdens de Handelingen periode, tot in het laatste hoofdstuk. En in dat laatste hoofdstuk --- na te hebben verklaard, in hoofdstuk 22, dat hij: "naar de verre Heidenen" ging, wat doet hij dan als hij in Rome als gevangene aankomt? Hij laat de Joodse leiders komen! Eerst de Jood! (Romeinen 1:16).

In Handelingen 28:26-28 past Paulus Jesaja 6:9 toe: "Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet". Ze worden als het uitverkoren volk van God verworpen. Hij is nu zover om de verborgenheid volledig te onthullen, de bedeling der genade Gods. De bedeling der genade Gods kon niet eerder beginnen omdat, zolang Israël nog in beeld was, de inzettingen door het lichaam van Christus nog gepraktiseerd werden.

Het verschil tussen de "Bedeling van het Evangelie" en de "Bedeling van Genade"

De "bedeling van genade" (Ef.3:2) veranderde NIET de evangelie boodschap of de manier van zalig worden, ook heeft het niet te maken met een andere gemeente. Wat het wel deed was het samenbrengen van de gemeenten van de Handelingen periode, die waren opgericht door de prediking van het evangelie van Christus, die onder de inzettingen waren (1 Cor.11:2), met de gemeenten van na de Handelingen periode die niet onder de inzettingen waren, in één gemeenschap, de "nieuwe mens", "de gemeenschap der verborgenheid" (Efeziërs 2:15; 3:9). Dat kon alleen worden bereikt door het afschaffen van de inzettingen, dat wil zeggen, met alles wat verbonden was met Israël, met inbegrip van goddelijke genezing, tongen, doop, woorden van kennis, profetieën, feesten, ceremonies, Sabbatten, enz.

Als iemand mij vraagt waar ik denk dat ik mijn opdrachten kan vinden in de Schrift, dan zal ik die iemand zonder aarzeling vertellen: De 13 brieven van Paulus, recht gesneden. Is hetgeen wordt geschreven in de brieven, die zijn geschreven in de Handelingen periode, voor mij? De leer aangaande zaligheid, rechtvaardiging, verzoening, opstanding, etc. zeker.

Maar, moet ik eerst naar de Jood gaan, zoals Paulus dat aangeeft in Romeinen 1:16? Of beginnen met het naleven van de wet (worden als een Jood) om te winnen hen die van Joodse afkomst zijn, teneinde de Joden van de gemeente Gods niet te krenken? Mijn hoofd scheren en een gelofte doen? De Joodse feestdagen houden? Me onthouden van het eten van vlees dat aan de afgoden is geofferd? Moet ik er naar verlangen om te beschikken over één van de gaven van 1 Korinthiërs 12:28-30? Absoluut niet! Waarom niet? Omdat dat programma, met de gelijktijdige verwerping van het volk Israël, en de komst van de bedeling van genade, eindigde, dat is waar we nu zijn, en alreeds zijn geweest, meer dan 2000 jaar lang.

De beginselen van genade, en de fundamentele leer is verdeeld over alle 13 brieven van Paulus. Ik breng net zo veel tijd door met het leren uit de eerste zes brieven als met de laatste zeven brieven. Niettemin maak ik nog steeds onderscheid tussen de twee, want er zijn dingen die door Paulus in die tijd, gedurende de Handelingen gemeente, werden gedaan die nu niet meer worden genoemd om ze te praktiseren.

Samengevat zie ik de bedeling van genade, de verborgenheid, als de openbaring die alle praktijken, die zijn gekoppeld aan de Joodse religie, beëindigde. Zoals Sir Robert Anderson het heeft gezegd: "Het christendom is geen religie, het is een openbaring en een geloof." Ik denk dat het mijn voornaamste plicht als leraar is om --- naast het preken van het evangelie van Christus --- deze verborgenheid, die een einde maakt aan religie, aan de wereld te tonen. Ik zie geen andere manier om dat op doeltreffende wijze te doen zonder de openbaring van Paulus recht te snijden.

In Christus;

Mike Schroeder

Naschrift:

Heeft u ooit op Christus vertrouwd wat hij voor u deed op Golgotha? Weet u, zonder te twifelen, dat u behouden bent, verzegeld en gereed voor de hemel? Als u dat niet zeker weet, maak dan vandaag: "de dag van uw behoudenis" door uw zondige toestand te erkennen, en de Heer te vragen om u te redden. "Geloof in de heer Jezus Christus, en gij zult behouden worden".

Dit is bijgevoegd door de vertaler.

Chronologische volgorde van de brieven van Paulus

Geschreven in de Handelingen periode.

- Galaten
- 1 Thessalonicenzen
- 2 Thessalonicenzen
- 1 Korinthe
- 2 Korinthe
- Romeinen

Eerste Gevangenis Brieven

De chronologische volgorde met betrekking tot Filippenzen en Efeze is onzeker.

- Filemon 1ste Gevangenschap
- Kolossenzen 1ste Gevangenschap
- Filippenzen 1ste Gevangenschap
- Efeze 1ste Gevangenschap

Brieven in Vrijheid geschreven

Ook hier is de chronologische volgorde met betrekking tot elkaar onzeker.

--Titus In vrijheid geschreven.
--1 Timotheus In vrijheid geschreven.

Tweede Gevangenis Brief

--2 Timotheus 2de Gevangenschap